

Národní technické muzeum
Archiv Národního technického muzea

Matěj Valtera

(1858 - 1924)

Inventář

NAD č. 94
evidenční pomůcka č. 44

Mráčková Bohumila
Praha 1939-1940

Matěj Valtera

narodil se 29. října 1844 v obci Kleny u České Skalice na starém rychtářském statku jako nejmladší syn a byl, podle tehdejšího zvyku, určen ke stavu kněžskému. O svém dětství velmi rád vyprávěl a měl krásné vzpomínky na domov, rodiče, sestru, vzpomínal i na sad za statkem a košatou lípu před vraty, ba i na psa Finetku si častěji vzpomněl.

Do obecné školy chodil do České Skalice, což bylo od Kleného přes hodinu cesty pěšky. Vyprávěl o tom takto: „byl nás velký houf, kluků i holek a samozřejmě, že jsme cestou prováděli různá darebáctví. Za pěkného počasí nám bylo hej, ale když přišly podzimní mlhy a deště, to jsme se cestou do školy pořádně umáčeli; mnohý z nás neměl ani pořádné boty a přezůvky se tenkrát neznaly. Když jsme si ve škole sušili nohy u kamen, tak se nám z punčoch jen kouřilo – a přece se žádný z nás nerostonal. A to, prosím, jsme ani pořádně nejedli. tenkrát se o vitamínech a podobných moderních vymoženostech nevědělo, každý z nás dostal od mámy pořádný kus poctivého chleba v němž byl důlek, naplněný máslem neb tvarohem. To bývaly naše obědy a to se ví, my kluci bychom byli snědli „vole i s rohamá“. V zimě to bylo ještě horší. Sněhu bylo všude tak vysoko, že často z chalup koukaly jen došky. To nám dětem pak vždy některý soused cestu vyšlapával, neboť jinak bychom se nebyli do školy ani dostaly.“ Jindy zas vzpomínal svého učitele, který, kromě školního vyučování, učil děti též zpěvu. Říkával: „to nebyly jen hodiny zpěvu, on nám vyprávěl o minulosti našeho národa, učil nás lásce k české písni a všemu českému, učil nás národní hrdosti a stále nás nabádal k pilné práci, ne pro zisk, ale pro blaho národa. A to říkával nám, nezvedeným klukům, a přece jsme se mu nesmáli a každý z nás si jeho slova odnesl v paměti a jistě si na ně vzpomíná, tak jako já.“ Jindy zas vyprávěl o schůzích, které se u nich doma na rychtě konaly. Byl prý vždy pyšný na svého otce, který předsedal s rychtářským právem v ruce. Jeho otec spravoval též okresní sýpku, kamž všichni okolní sedláci byli povinni odvésti část sklizené úrody, aby v případech nouze neb neúrody, byla zásoba osevu a mohla se poskytovat pomoc v nouzi. Rodina rychtáře měla povinnost pečovat o toto uskladněné obilí, které se muselo častěji přehazovat a sýpka větrati. Mladý Valtera tuto práci rád konal, kdykoliv byl doma, neboť „pohled na hromady zlatého zrna ho povznášel.“ A pak při té práci byl sám, mohl po libosti přemýšlet, nikdo ho nevyrušoval a na té sýpce prý se též rozhodl o dalším svém životě. Někdy vyprávěl i o zábavách ve své rodné vsi, o jirinkových večírcích, na které chodívali i mladí Schamburg-Lippe-ovi, kteří uměli dobře česky a srdečně se se studenty bavívali. také jedna z princezen se přátelsky k studentům chovala a o té zvláště rád vyprávě. Bylo prý to děvče jako lusk, taková divoška, která lezla přes ploty a jednou prý ji vytáhl z rybníka, kam se pod led probořila ještě s jednou jinou šlechticnou. Řekla prý mu: o mne se nestarejte, vytáhněte tam tu fňuknu, já se už nějak sama vyškrábu. A pak prý z ní byla wirtemberská královna! Ale nikdy prý nezapomněla na své rodné Ratibořice.

Poznámka: Pan Valtera v roce 1899 zřídil při české realce v Lounech nadaci pro chudé

přespolní žáky, z jejíhož výtěžku se jim platily vydatné obědy. Říkával: „víte, to na paměť toho, že jsem sám zkusil, co to jest seděti ve škole s prázdným žaludkem.“ Rodné své obci později zakoupil hasičskou stříkačku, daroval zvony kostelu a větší peníz pro chudou školní mládež.

V roce 1858 vstoupil do řádového gymnasia v Broumově, což měla být příprava pro jeho budoucí povolání kněžské. Na tomto gymnasiu setrval až do roku 1862, čili po čtyři školní běhy. Též i o tomto období rád vyprávěl, neboť byl hrdý na to, že studoval na témže ústavě, z něhož vyšlo mnoho znamenitých mužů (Al. Jirásek). Opat břevnovského kláštera v Praze má prý seznam všech žáků tohoto ústavu, kteří se v životě proslavili a jméno Matěje Valtery prý je tam též uvedeno jako pozdější velkopřemyslník. Když přišel do této školy – byl to ústav německý – nerozuměl ani slovu, neboť německy neznal. Učil prý se věcem zcela zbytečným, jako titulní strážce i se jménem nakladatele a podobně, neboť vůbec nevěděl, co se učí. V Broumově bydlel v podkrovní světničce, která neměla kamen a „často prý se ráno vzbudil a měl na peřině závěje“ neboť jednoduché okno nepřiléhalo a vítr tam přes noc navál sypkého sněhu. Ráno si musel v umyvadle led roztlouci, aby se mohl umýti. Z Broumova do Skalice chodíval na svátky pěšky, neboť prý to bylo „lacinější“, neměl ani zimní kabát, jen šálu na krk, kterou mu upletla maminka, „proto prý tak hřála.“ Soucitní formani ho někdy kus cesty svezli. Na Broumov měl ovšem i veselejší vzpomínky, jako tajné pošilhávání po děvčatech při nedělních službách Božích a na korse, na tané, proti školnímu řádu, navštěvování hostince na vršku za Broumovem, kdes kamarády hrál v karty. Tam prý je často překvapil jeden kněz – český profesor – který prý tak dobře znal spády broumovských studentů, protože sám byl žákem téhož ústavu. Trest jim vždy odpustil, když mu slíbili nějaký příspěvek do školních sbírek, jako rostliny, hady a podobně. Jen pře dluhy u cukráře prý je varoval, neboť tam všichni studenti chodívali na rohové koláče. V posledním roce svého pobytu v Broumově s několika jinými kamarády na jedné pasece prý slavnostně přísahali, že žádný z nich knězem nebude. A přísaze prý dostáli.

Toto své rozhodnutí obhájl mladý Valtera i ve své rodině a roku 1862 – tedy ve svém 18. roce – přestoupil do páté třídy světského gymnasia v Hradci Králové – na český ústav. Tam poprvé poznal pravý studentský život a život ve městě. Teprve v Hradci se vlastně rozhodl, že se věnuje obchodu, neb ho velmi vábil čilý průmysl tohoto města. Avšak na nátlak starších sourozenců, kteří žárlili na výdaje s jeho studii spojené, odepřel mu otec další podporu na studia a proto mladý Valtera zakončuje v Hradci šestou třídou svá gymnasiální studia, aby se nadále věnoval praktickému povolání.

V roce 1864 přichází do Prahy, téměř na svou pěst. Od otce dostal sice 300 zlatých a radu, aby si počínal rozumně, ale s těmi penězi prý to bylo jako vždy, když od otce něco dostal. Tatínek prý mu vždy řekl: „tady máš, abys měl něco v kapse, ale to ti povídám, utratit je nesmíš, ať je zase přineseš domů.“ V Praze měl krušné doby. Z domova dostával jen podporu v naturaliiích – bochník chleba a sádlo. Bydlel jako třetí v pokojíku v Bartolomějské ulici a jejich domácí jim z útrpnosti dávala

vyvařenou ssedlinu od kávy. Na mléko neměli často peněz. Jen tu a tam se dobře najedli, když do Prahy přijel některý jejich příbuzný a to prý bylo zvykem, že takový strýček pak vzal na večeri i ty druhé dva kamarády. O tomto krušném období vyprávěl: „víte, chodíval jsem na oběd ke „Zlatému slunci“, tj., seděl jsem na nábřeží, často bez oběda, pozoroval jsem lidi a přemýšlel jsem. Víte, mohl jsem se vrátit domů, kde bych se měl dobře, ale já nechtěl, já chtěl něčím být, chtěl jsem mít postavení, úřad neb cokoliv, jen ne čekat, až se nade mnou smiluje některá selská dcerka a vezme si mne za muže na svůj statek. A jiný osud mne nečekal. Náš statek dostali oba starší bratři a peníze musely zbýt na vybavení holek. Bylo nás celkem 7 dětí, ovšem 2 děti zemřely. A tak jsem raději seděl na nábřeží a přemýšlel, jak sehnat pár krejcarů. Ale když jsem měl peníze tak jsem šel do divadla, takový jsem byl. Stál jsem v Areně na Václavském náměstí až u samé střechy, ale v divadle jsem ani nedýchal. Myslím, že nynější generace sotva asi pochopí, čím nám byla ta Arena, kde se hrálo česky.“

V Praze se mladý Valtera učil rok na škole Antonína Skřivana účetnictví a směnečnému právu, neboť se rozhodl, že se věnuje obchodu. Po roce vstoupil jako volonter do firmy Bratří Müllerové, a pracoval u nich tři léta, od roku 1865 do 1868. Poslední učební rok mu byl odpuštěn a v roce 1868 dostal výučný list jako účetní a pokladník s právem otevřít si jakýkoli obchod. Zajímavá vzpomínka z této doby jest na rok 1866. Když se mladý Valtera dověděl, že u Hradce Králové byla bitva, tak se pěšky vydal na cestu, aby se přesvědčil, co se u nich doma stalo. Došel prý domů – Kleny byly vypálené, i ta košatá lípa před statkem byla ohořelá a v celé obci našel jedinkého muže – rychtáře – svého otce. Ostatní všichni odešli i s dobytkem dál do kraje k Pardubicím. Jeho otec jednak hasil hořící statky a jednak ošetřoval raněné koně, kteří se ještě dali zachránit. To prý mu také zachránilo život, neboť Prušáci ho chtěli zastřelit, jako zvěda. Ale plukovní lékař prý se za něho přimluvil a poukazoval na to, že to nemůže být špatný člověk, když se stará i o raněná zvířata.

V roce 1868, ihned po vyučení, byl přijat za pokladníka do cukrovaru v Chlumci nad Cidlinou, kde byl od 7. 3. 1868 do 28. 4. 1870. Téhož roku 1. května nastoupil místo účetního v cukrovaru v Královém Městci, kde pracoval do 20. května r. 1871. Od roku 1871 do r. 1872 byl pokladníkem v cukrovaru hraběte Czernina v Dymokurech, ale z tohoto místa odešel pro neshody s místním farářem, který se o něm vyjádřil „že je kacír“, poněvadž odmítl nésti nebesa nad Nejsvětější svátostí při slavnosti Božího těla. Pravou příčinou zaujetí pana faráře však bylo, že mladý Valtera ještě s jinými úředníky cukrovaru a pivovaru a hraběcím hajným chodívali pytláčit do bažantnice a bažanty si pekli v hájovně, o čemž pan farář věděl. Častěji je tam zastihl, v pokoji plném vůně po pečení, ale pečeně byla ukryta a oni hráli nevinně v karty. Pan farář vždy musel s nepořízenou odejít a proto prý měl na něho z vrchu. Sám prý nebyl svatý, jedl v pátek maso a rád si přihnul a v hostinci zůstával přes půlnoc; ovšem hodiny vždy nařídil o hodinu nazpět, aby mohl mít klidné svědomí, že po půlnoci ničeho nejedl a nepil. Z doby dymokurské pochází jeho jméno – krásný Matějíček – o tomto názvu sám nevyprávěl, nýbrž jsem se to dověděl od jedné jeho současnice z Dymokur, která se přiznala, že

marně po něm pokukovala. Všechna děvčata v okolí, i z těch nejbohatších statků, s radostí by byla přijala jeho ucházení, ale mladý Valtera, jak se alespoň zdálo, pro děvčata neměl očí.

V roce 1872 přijal místo pokladníka cukrovaru v Boušovicích a pracoval v tomto závodě až do svého osamostatnění, tj. do roku 1877. Boušovice leží v lounském kraji, který si záhy zamiloval tak, že se rozhodl, že se v něm zakoupí. Tenkrát se mu již finančně dařilo dobře, měl podíl v tantiémách boušovického cukrovaru, měl našetřeny nějaké peníze, které rozmnožoval opatrným kupováním akcií. Byl mlád, veselý a vítaný v rodinách tamních usedlíků, všude oblíbený, což upevnil ještě tím, že si z lounského kraje vybral nevěstu, dceru zámožného sedláka z Obory u Loun, Kateřinu Vyšatovou, se kterou se roku 1876 oženil. Vystoupil ze služeb boušovického cukrovaru a usadil se na čas v Oboře u svého tchána. Již tenkrát měl v plánu koupiti lounský cukrovar, který byl před úpadkem, což věděl z vlastní zkušenosti, neboť po dvě léta byla mu svěřena práce s uzavěrkovou bilancí. Jednak i rodina jeho manželky ho k tomuto kroku nabádala. V roce 1877 cukrovar opravdu v dražbě koupil. K tomu potřebné peníze poskytl z vlastních úspor a zbytek si vypůjčil od bratra a sester své ženy. Cukrovar však koupil pro sebe, nikoliv pro rodinu Vyšatovu, jak se tato mylně domnívala. Po čase vypůjčené částky splatil, což nebylo rodině vhod, neboť doufala, že bez práce bude mít podíl na vzkvétajícím podniku a čistém zisku z toho. Po smrti Kateřinině byl touto rodinou žalován a vznikl tak spor o pětinu lounského cukrovaru. Spor trval 14 let, ale p. Valtera spor vyhrál.

V prvních létech svého osamostatnění, těžce zápasil s nedostatkem provozovacího kapitálu, často vyprávěl o tom, jak těžce tenkrát sháněl úvěr. Rakouské banky nechtěly Čechu peníze půjčiti a české ústavy nebyly tak silné. Navázal proto obchodní spojení s Občanskou záložnou v Hradci Králové, kdež měl několik krajanů, spolužáků z obecné školy. Říkával: „to byl jediný ústav, který mi podal pomocnou ruku, proto jsem mu také učinil téměř dobročinnou smlouvu na prodej své suroviny, kterou jsem ani později, i když mi to jiní vyčítali, nikdy nezrušil, neboť na pomoc v nouzi se nezapomíná.“ Po 10 let takto těžce zápasil a každý vyzískaný haléř do cukrovaru investoval, cukrovar od základů přestavěl, zmodernisoval, rozšířil výrobu tak, že v létech 90tých měl lounský cukrovar největší zpracování řepy v celém mocnářství rakousko-uherském. Jeho prozíravý duch nebál se žádné novinky ať z oboru strojního nebo chemie. M. Valtera byl první, který pracoval se dvěma bateriemi, mezi prvními, kteří zavedli tak zvaný Riedingerův kanál a podobně. Ve svém závodě vychoval a vyškolil mnoho technických i administračních úředníků, kteří byli s ochotou přijímáni ve všech cukrovarech v Evropě. Stačilo prý někde říci, že má vysvědčení z lounského cukrovaru a již prý byl přijat, neboť se vědělo, že v Lounech by špatný pracovník nemohl zůstat. Do Loun přicházely návštěvy z Francie, Anglie, Ruska ba i z Ameriky.

Matěj Valtera záhy poznal, že pro závod s tak ohromným množstvím zpracované řepy, nejdůležitější jest dostati řepu hodnotnou a proto poskytoval svým dodavatelům jen prvotřídní semena. Řepné semeno kupoval z počátku z Francie a Německa, záhy však počal s pěstováním

semene vlastního, které docílil křížením obou druhů. Toto semeno mělo tu výhodu, že řepa z něho byla již aklimatisována. Aby mohl pěstovati semeno ve větším měřítku, rozšířil koupí hospodářství při lounském cukrovaru, kupoval a pronajímal kde jaké pole v okolí bylo, ba i v kraji vzdálenějším. Měl mnoho polí pronajatých v kraji německém: Grosslippen, Liebhausen atd. Pro zajímavost uvádím, že právě v těchto německých obcích měl téměř všechnu řepu zmluvenu a že mu němečtí sedláci řepu ochotněji do Loun dodávali, než do cukrovarů německých (v Litoměřicích, Lovosicích apod.). V lounském kraji měl v režii celkem 71 řepných váh a udržoval čilé styky s obchodními přáteli, kteří pro něho řepu kupovali. Záhy též poznal, že by se statky, na nichž pěstoval řepné semeno, nevyplácely, proto začal s výkrmem dobytka, který pak prodával do Karlových Varů a do Německa. Měl též dva vzorné prasince, na chov i výkrm vepřů. V Lounech samotných koupil dva mlýny, „Režnou“ a „Šejdovnu“, zřídil při nich vzornou pekárnu a léta dodával chléb vojenskému eraru. Kromě toho měl pronajaty myta, ba i v obchodu s uhlím uplatňoval svůj vliv.

Při tomto rozsahu jeho podniků, kterým se věnoval cele a se vši svou energií, jest podivuhodno, že nijak nezanedbával ničeho, čímž mohl prospěti kulturnímu životu v Lounech. Byl členem všech českých spolků tehdejší doby (okrašlovacího, hasičů, Sokola, divadelních ochotníků a podobně), byl zvolen čestným občanem města Loun, štědře podporoval všechny veřejné podniky a stavby k okrase tohoto města, které považoval za svůj domov a kamž též zval i své přátele a příbuzné. Po celou dobu svého vdovství žil výhradně v Lounech a účastnil se i společenského života. Svůj obdiv a lásku k tomuto městu dovedl vštípit i svým přátelům: prof. Maixnerovi, malíři Chittussimu, Knüpferovi, Ženíškovi, arch. Ohmanovi, průmyslníku Křížíkovi a jiným. Jeho osobním věrným přítelem byl akademický malíř mistr Václav Sochor, lounský rodák, který až do své smrti p. Valteru pravidelně týdně navštěvoval a panu Valterovi byl živoucím pojítkem s městem, které tak miloval a kamž se už nemohl, jsa churavý a starý, sám vypraviti. Na výslovné přání jest pan Valtera pohřben v Lounech a při jeho pohřbu sešlo se nepřehledné množství účastníků, kteří jednomyslně prohlašovali, že pan Valtera pro Louny učinil více, než kterýkoliv jejich rodný syn. Za zmínku stojí, že p. Valtera dal na svůj náklad vydlážditi jednu ulici v Lounech, přispěl na opravu chrámu, daroval kostelu zvony a i v pozdějších letech nikdy neodmítl příspěvek na jakoukoliv sbírku lounskou. Dlužno se zmíniti, že po nějaký čas vydával pro Louny týdeník.

Jiná zajímavá činnost p. Matěje Valtery jest z doby jeho podnikání v Záhřebě. V roce 1900 provdal svou mladší dceru Marii za chorvatského inženýra Radoslava Eisenhutha, kterému místo věna zařídil strojírnou a slévárnu železa v Záhřebě. Vkládal veškeré naděje ve svého zetě, záhy však poznal, že se k řízení tak velkého podniku nehodí, že nemá potřebné energie k tomu. Dosadil proto do továrny svého důvěrníka, pana Feltla z Loun, a vymínil si v důležitých věcech konečné rozhodnutí. Toto se ovšem nelíbilo jeho vlastní dceři, která neměla pochopení pro nic jiného, než společenské zábavy. Tímto zařízením se cítila poškozena ve své úloze bohaté mladé paní a snažila se ze všech sil

svého manžela proti otci popuditi. Docházelo k rozmlíškám, mladí manželé odjížděli na delší dobu na cesty a továrna upadala. Záhy bylo jasno, že při tomto vedení nebude podnik prosperovati a paní Eisenhuthová ani si nepřála, aby se poměry zlepšily. Chtěla ze Záhřeba pryč a žila v posledních třech létech svého manželství od muže odloučena. Pan Ing. Eisenhuth se snažil ze všech sil, aby si továrnu udržel, ale pan Valtera dobře rozpoznal, že povolování dalších příspěvků by situaci nijak nezachránilo. V roce 1907 došlo ke konkursu továrny a též i k rozchodu obou manželů. Pan Valtera, jako hlavní věřitel, vyplatil ostatní pohledávky zřídil akciovou společnost [První chorvatská strojírna a slévárna železa v Záhřebě], v níž měl majoritu, a ujal se vedení továrny úplně sám. Dosadil za ředitele českého inženýra p. Prokopa Sedláka, povolal z Čech slevače a školené dělníky, jakož i účetní personál. Továrnu vedl až do roku 1919, kdy ji převzaly chorvatské banky. Pro zajímavost uvádím, že jeho dcera Marie se po celou tu dobu s otcem téměř nestýkala, žila většinou v cizině z příspěvků, které jí otec posílal, ale po prodeji továrny se začala zajímat o prodejní cenu a tvrdila, že jí p. Valtera dluhuje dva miliony. Toto své tvrzení též obhajovala před soudem, ale spor proti otci prohrála.

Z doby ředitelování pana Ing. Sedláka v Záhřebě pochází obsažná korespondence, která jest zajímavým dokladem tehdejší doby a poměrů. Dlužno též připomenouti, že čeští úředníci i dělníci přispěli značně k rozšíření dobré pověsti českého pracovníka a že byli opravdu vzorem, pokud se píle a dovednosti týče.

Jiná zajímavá kapitola ze života Matěje Valtery jest jeho postoj k obchodu s cennými papíry. Již z mládí se zajímal o bursu, kupoval akcie všech dobrých českých podniků, investoval později značnou část jmění do tohoto obchodu - a přece nelze o něm říci, že byl bursiánem. Naopak, měl nedůvěru k lidem, kteří jen tímto způsobem jmění získali, ba jimi i opovrhoval. Naopak ale tvrdil, že bohatí lidé mají povinnost akcie kupovati a držeti je v pevných rukou, aby právě spekulace nemohla jimi disponovati a tím podnik, který jest zdravý a života schopný, neohrozila. Z tohoto jeho podnikání jest zajímavá korespondence s p. Františkem Rašínem, se kterým byl ve spojení od roku 1875.

Jako zámožný muž oženil se po druhé s Olgou Krulišovou, dcerou podnikatele staveb, a v té době též zakoupil v Praze dům ve Voršilské ulici, aby měla jeho rodina kde bydleti, když budou v době sezony v Praze. Dům dal od základů přestavěti, nešetřil nákladů a rozhodoval o sebemenším plánu neb nákresu pro svůj budoucí palác. Byl nesmírně pyšný na tento paláček, rád vyprávěl o jeho přestavbě, ale rád v něm nežil. Říkával: stavěl jsem ho pro svou rodinu, já osobně bych se z Loun nebyl stěhoval. V roce 1928 palác prodal papežské nunciatuře a zakoupil si vilu v Bubenči, kde též zemřel dne 23. září 1936.

Uspořádání fondu:

Fond rozdělila jsem podle činnosti a to:

A. cukrovar v Lounech.

Jeho začátky, záznamy o kampaních, dopisy zaměstnanců cukrovaru, dopisy akvisiterů a ostatních, kteří pro cukrovar nakupovali neb byli v nějakém spojení s ním, záznamy o jeho prodeji atd.

Hospodářství lounského cukrovaru, ostatních statků, které pan Valtera buď vlastnil neb měl pronajaty a v nichž pěstoval řepné semeno.

Mlýn „Režná“ a „Šejdovna“ v Lounech.

B. Spor o pětinu dědictví (pětina lounského cukrovaru).

Vše co s tímto sporem souviselo. Dopisy advokáta Dra. Jana Javůrka. Dopisy advokáta Dra. Veltrubského. Palmární účty všech těchto advokátů. Různé jiné žaloby a spory. Různé dopisy soukromé. Osobní doklady p. M. Valtery. Různé jiné záležitosti z Loun z let 1877-1908.

C. Cenné papíry a bursovní obchody.

Korespondence s bankami. Dopisy Františka Rašína. Dopisy Dr. Vašatého. Dopisy Jindřicha Blocha a Zdenko Dvořáka. Dopisy bankovního domu Komárek a Sedlák.

E. Dům v Praze ve Voršilské ulici.

Dům v Praze a stavební účty za dům. Přiznání k dani z příjmů r. 1917. Odhad jmění k 1. 3. 1919.

F. Různé tiskopisy, výstřižky z novin atd.

G. Obchodní knihy.

Informace k reinventarizaci 2023

Reinventarizace archivního souboru probíhala v situaci, kdy velká část archiválií (vše vyjma úředních knih a indexů) byla po vysušení po povodních 2002 a následné desinfekci v rozsypu. Původní pomůcka byla s největší pravděpodobností tvořena na základě Valterou vytvořených celků (v deskách) a její (nelogická) skladba tomu odpovídá. Proto bylo v některých případech značně těžké původní jednotky popisu rekonstruovat. V některých případech bylo nutno tyto jednotky popisu spojit (C/19-20, E/1-2). V řadě případů datace dochovaných materiálů neodpovídá dataci uvedené v původní pomůcce – je širší (tj. materiál pokrývá časově delší úsek), nebo užší (chybná datace na původních deskách x chyba při dataci prováděné B. Mráčkovou x ztráta při povodních?). V řadě případů jednotlivé archiválie bylo možné dát do několika původních jednotek popisu. Toto bylo řešeno s ohledem na předchozí/následné kusy archiválií. Z těchto důvodů nelze zhodnotit procentuální ztráty většiny jednotlivých množstevních jednotek popisu.

PhDr. Zdeněk Vácha, 27. 3. 2023

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
	A.	A. Cukrovar v Lounech			
	A.	Záznamy o kampaních:			
1	A-	1877/1878		1877	
2	A-	1878/1879		1878	
3	A-	1879/1880		1879	
4	A-	1880/1881		1880	
5	A-	1883/1884		1883	
6	A-	1884/1885		1884	
7	A-	1886/1887		1886	
8	A.	1891/1892		1891	1 karton
9	A.	1892/1893		1892	1 karton
10	A.	1893/1894		1893	1 karton
11	A.	1894/1895		1894-1895	1 karton
12	A.	1895/1896		1895	1 karton
13	A.	1896/1897		1896-1897	1 karton
14	A.	1897/1898		1898	1 karton
15	A.	1898/1899		1898	1 karton
16	A.	1899/1900		1899-1900	1 karton
17	A.	1900/1901		1900-1901	1 karton
18	A.	1901/1902		1901	1 karton
19	A.	1902/1903		1902-1903	1 karton
20	A.	1903/1904		1903-1904	1 karton
21	A.	1904/1905		1904-1905	1 karton
22	A.	1905/1906		1905-1906	1 karton
23	A.	1906/1907		1906-1907	1 karton
24	A.	1907/1908		1907-1908	1 karton
25	A.	1908/1909		1908-1909	1 karton
26	A.	Soudní dekrety, výnosy a účty lounského cukrovaru, korespondence.		1873-1914	2 karton
27	A.	Různé dopisy zaměstnanců lounského cukrovaru: Kříček, Stupp, Ducháček, Šilinger, Honka, Hoffmann, Václav Kalach atd.		1877-1912	1 karton
28	A.	Dopisy akvisiterů a obchodních přátel: B. Bermann, Louny.		1877-1913	1 karton
29	A.	Vlastnoruční poznámky pana M. Valtery.		1883-1909	1 karton
30	A.	Dopisy účetního p. Feltra.		1905-1911	3 karton
31	A.	Prodej cukrovaru v Lounech.		1905-1911	3 karton
32	A.	Dopisy p. F. Macourka před/po prodeji cukrovaru.		1905-1908	3 karton
34	A.	Mlýn „Režná“ a Šejdovna“ v Lounech.		1889-1895	3 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
	A.	Hospodářství:			
35	A.	Libšoves, konečná rozvaha.		1897	4 karton
36	A.	Liebhausen, listiny a smlouvy.		1872-1888	4 karton
37	A.	Grosslippen, listiny.		1909	4 karton
38	A.	Obernice, protokol z obce.		1883	4 karton
39	A.	Dvůr Volevšice, osevní návrh.		1889-1908	4 karton
40	A.	Vodolice, 3 výnosy.		1884-1908	4 karton
41	A.	Obora, listiny, usnesení a výnosy.		1870-1908	4 karton
42	A.	Koštice, přehledy, vyúčtování a rozvaha.		1896-1900	4 karton
43	A.	Děčany a Senč, přehledy a vyúčtování.		1891-1908	4 karton
44	A.	Louny, Koštice, Obora, Volevčice - osevní plány na rok 1900 a 1901		1900-1901	4 karton
45	A.	Různé soukromé účty pro zajímavost.		1890-1918	4 karton
46	A.	Spořitelní knížka městské spořitelny v Lounech.		1889	4 karton
47	A.	Účty tovární.	-	-	-
	B.	B. Spor o pětinu dědictví.			
1	B.	Opis smlouvy komanditní.		[1877]-1880	4 karton
2	B.	Odevzdací listina dědictví po Kateřině Vyšatové-Valterové.		1882	4 karton
3	B.	Exekuční žaloba z 22. 1. 1890.		1890	4 karton
4	B.	Žaloba z 22. 1. 1890.		1890	4 karton
5	B.	Žalobní dodatek z 10. 2. 1890.		1890	4 karton
6	B.	Žalobní dodatek z 10. 2. 1890.		1890	4 karton
7	B.	Protokol z 19. 4. 1890.		1890	4 karton
8	B.	Protokol ze 7. 7. 1890.		1890	4 karton
9	B.	Replika ze 16. 8. 1890 (do s. 445).		1890	4 karton
10	B.	Protokol ze 17. 10. 1891.		1891	4 karton
11	B.	Protokol ze 14. 12. 1891.		1891	
12	B.	Protokol z 22. 1. 1892.		1892	5 karton
13	B.	Protokol z 15. 1. 1892.		1892	5 karton
14	B.	Protokol z 27. 2. 1892.		1892	5 karton
15	B.	Protokol z 11. 7. 1892.		1892	5 karton
16	B.	Protokol z 3. 2. 1893.		1893	5 karton
17	B.	Protokol z 8. 3. 1894.		1894	5 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
18	B.	Protokol z 31. 3. 1894.		1894	5 karton
19	B.	Protokol z 31. 3. 1894.		1894	5 karton
20	B.	Protokol z 26. 5. 1894.		1894	5 karton
21	B.	Balík: dotázky.		1892-1894	5 karton
22	B.	Průvodní články lit AAA a další.		1890-[1894]	5 karton
23	B.	Balík Fragestücke a výsledky svědků atd.		1881-1916	5 karton
	B.	Balík jiných sporů:			
24	B.	M. Valtera — pozůstalost Dra Vašatého.			
25	B.	M. Valtera – František Rašín.		1904	6 karton
26	B.	M. Valtera – Gustav Oplatka.		1908-1910	6 karton
27	B.	Matěj Bílek – Heberle proti Dru Vašatému.		1898-1899	6 karton
28	B.	Duplika ze dne 28. 8. 1896.		1896	6 karton
29	B.	Dodatky k duplice.		1890-1896	6 karton
30	B.	Soudní stvrzenky.			
31	B.	Opis dupliky.		[1896]	6 karton
32	B.	Balík dopisů Dra. Jana Kučery.		1891-1894	6 karton
33	B.	Protokol z 28. 9. 1890.		1890	
34	B.	Opis z 12. 7. 1892.		1892	6 karton
35	B.	Protokol z 26. 6. 1893.		1896	6 karton
36	B.	Protokol z 15. 9. 1893.		1893	6 karton
37	B.	Protokol z 3. 11. 1893.		1893	7 karton
38	B.	Protokol z 23. 6. 1894.		1894	
39	B.	Pokračování ze 7. 12. 1895.		1895	7 karton
40	B.	Protokol ze 16. 7. 1894.		1894	7 karton
41	B.	Protokol z 25. 5. 1895.		1895	7 karton
42	B.	Protokol z 5. 10. 1895.		1895	7 karton
43	B.	Protokol z 9. 11. 1895.		1895	7 karton
44	B.	Protokol z 9. 11. 1895.		1895	7 karton
45	B.	Protokol ze 4. 2. 1896.		1896	7 karton
46	B.	Protokol z 9. 4. 1896.		1896	7 karton
47	B.	Protokol z 1896.		1896	7 karton
48	B.	Protokol z 29. 5. 1896.		1896	7 karton
49	B.	Protokol z 10. 7. 1896.		1896	7 karton
50	B.	Protokol z 18. 9. 1896.		1896	7 karton
51	B.	Průvodní články 11. 3. 1897.		1897	7 karton
52	B.	Protokol z 28. 4. 1897.		1897	7 karton
53	B.	Protokol z 11. 3. 1897.		1897	7 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
54	B.	Protokol z 2. 4. 1898.		1898	7 karton
55	B.	Protokol z 26. 8. 1898.		1898	7 karton
56	B.	Protokol z 8. 6. 1899.		1899	7 karton
57	B.	Balík dopisů Dra. Jana Javůrka.		1892-1908	8 karton
B. Osobní doklady p. M. Valtery:					
58-59	B.	Křestní list./Domovský list		1861-1928	7 karton
60	B.	Školní vysvědčení.		1858-1865	7 karton
61	B.	Vysvědčení z praxe.		1908-1928	7 karton
62	B.	Legitimace.		1908-1928	7 karton
63	B.	Čestné občanství města Loun.		1912	7 karton
64	B.	Tantiemy z cukrovaru v Boušovicích roku 1877.		1877-1879	7 karton
65	B.	Dopis Dra. Frant. Ladislava Riegra roku 1878.		1878	7 karton
66	B.	Dopis Dra. Jos. Stanislava Prácheňského rok 1878.		1878	7 karton
67	B.	Výtah o zaknihování První občanské záložny v Praze.		1881	7 karton
68	B.	Snaha o zakoupení cukrovaru v Lovosicích roku 1885.		1885	7 karton
69	B.	Dopisy Dra. Vincenze von Bergera roku 1886.		1886	7 karton
70	B.	Vydávání politického časopisu v Lounech roku 1892.		1892	7 karton
71	B.	Nadace reálky v Lounech roku 1899-1927.		1899-1927	8 karton
72	B.	Nadace obecným školám v České Skalici roku 1908.		1908	8 karton
73	B.	Dopisy firmy J. Kruliš 1893-1899.		1893-1899	8 karton
74	B.	Posudek o dolu ve Vilémově.		1918/1920	9 karton
75	B.	Patentování filtru Futtera roku 1900.		1900	9 karton
76	B.	Důl „Antonia Tiefbau“ roku 1900.		1900	9 karton
77	B.	Dopisy Apollo Růžičky roku 1905.		1905	9 karton
78	B.	Dopis Dra. J. Preisse roku 1908.		1908	9 karton
79	B.	Československá Jednota roku 1910.		1910	9 karton
80	B.	Akcie dráhy: Louny-Libochovice roku 1909-1912.		1909-1912	9 karton
81	B.	Moravská agrární a průmyslová banka roku 1908.		1908	9 karton
82	B.	Různé dopisy soukromé.		1884-1927	9 karton
83	B.	Různá doporučení úředníků a ředitelů atd.		1877-1927	9 karton
84	B.	Různé nečitelné dopisy.			
85	B.	Palmární účty dra. Jana Javůrka od roku 1893-1908.	Možná částečná ztráta	1893-1907	9 karton
86	B.	Palmární účty dra. Veltrubského od roku 1890-1898 a roku 1919.		1890-1919	9 karton
87	B.	Palmární účet za pana Bermanna z Loun 1890-1893.		1890-1893	9 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
88	B.	Palmární účet Dra. Arnošta Arnošta roku 1928.		1928	9 karton
89	B.	Účet Dra. Kornfelda roku 1898.		1898	
	C.	C. Strojírna a slévárna železa v Záhřebě.			
1	C.	dopisy p. Ing. Radoslava Eisenhutha od roku 1899 do roku 1906.		1899-1907	10 karton
2	C.	dopisy a revers pí Sofie Eisenhuthové.		1907	10 karton
3	C.	dopisy dcery Marie Eisenhuthové.		1900-1924	10 karton
4	C.	dopisy účetní od roku 1900 do 1903: Strojírny R. Eisenhuth i drug v Záhřebě.		1900-1903	10 karton
5	C.	dopisy ředitele Ing. Václava Nováka.		1907-1911	10 karton
6	C.	dopisy účetního Katušiče.		1913	10 karton
7	C.	dopisy kontrolora Feltla od roku 1907 do 31. 8. 1907.		1907	10 karton
8	€.	5 dopisů p. Jos. Hoffmanna z 1. 7. 1904 až 1905.		1904-1905	
9	C.	dopisy účetní: První chorvatská strojírna a slévárna železa v Záhřebě od 2. 4. 1911 do 7. 12. 1917.	Možná částecná ztráta	1908-1916	10 karton
10	C.	3 různé dopisy z roku 1913.		1913	10 karton
11	C.	Desky s vlastnoručními poznámkami p. M. Valtery.		1914/1919	10 karton
12	C.	dopisy pana Ing. Prokopa Sedláka, ředitele První chorvatské strojírny a slévárny železa v Záhřebě, od 24. 9. 1910 do 8. 2. 1919.		1910-1919	11 karton
13	€.	28 telegramů z doby nemoce p. řed. Ing. Sedláka.			
14	C.	Bilance továrny v Záhřebě z roku 1899-1907.		1899-1907	11 karton
15	C.	Pan kontrolor Feltl 1907-1908.		1907-1908	12 karton
16	C.	Bilance továrny v Záhřebě: 1909-1917.		1909-1917	12 karton
17	C.	Směnky z roku 1900-1907.		1900-1907	12 karton
18	€.	Desky: stanovy, seznam členů správní rady, povolovací listina úvěru zboží firmy Greinitz, soudní výnosy.			
19-20	C.	Desky: banky./Desky: účty Záhřeb.		1900-1927	12 karton
21	C.	Desky: dopisy Dra. Mazury.		1907-1911	12 karton
22	C.	Desky: 4 dopisy Dra. Mazuraniče.	Možná částecná ztráta	[1908]	12 karton
23	C.	Desky: Dr. Javůrek, věci týkající se Záhřebu		1900-1917	12 karton
24	C.	Desky: Žaloba dcery Marie Eisenhuthové o věno.		1927	12 karton
25	C.	Desky: Bankovní účty a doklady o darování peněz dceři.		1913-1926	12 karton
26	C.	Desky: Mapy a plány, dva různé dopisy.		1898-1899	12 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
D. D. Banky a cenné papíry.					
1	D.	Korespondence s Františkem Rašínem: 1876-1879.		1876-1879	13 karton
2	D.	Korespondence s Drem Vašatým: 1876-1893		1876-1893	13 karton
3	D.	Korespondence s Františkem Rašínem: 1880-1883.		1880-1883	14 karton
4	D.	Deska: Heinrich Bloch a Zdenko Dvořák.		1913-1921	14 karton
5	D.	Desky: Bankovní dům Komárek a Sedlák.		1875-1908	14 karton
6	D.	Desky: Banky.		1904-1927	15 karton
7	D.	Přiznání k dani z příjmu roku za 1909-1922		1912-1925	15 karton
8	D.	Odhad jmění k 1. 3. 1919 (za 1/1 1914 - 1/3 1919)		1919	15 karton
9	D.	Podolská cementárna.		1905	15 karton
10	D.	Cenné papíry.		1886-1919	15 karton
E. E. Palác ve Voršilské ulici v Praze.					
1-2	E.	Desky: Dům v Praze II, č. p. 140./Stavební účty za dům v Praze II, č. p. 140.		1882-1926	16 karton
F. F. Tiskopisy, výtisky, výstřižky z novin atd.					
1	F.	Výstřižky z novin, tiskopisy, prospekty atd.			
G. G. Obchodní knihy a diplomy					
1	G.	Statistika od roku 1877 do 8. 1880.		1877-1880	17 karton
2	G.	Strazza květen 1881 do 4. 1882.		1881-1882	17 karton
3	G.	Knih faktur daných červenec 1899 do května 1907.		1899-1907	17 karton
4	G.	Index od 1. 5. 1882 do 1. 5. 1883 a 1885-1893	2	1882-1893	17 karton
5	G.	Index od 1. 7. 1884 do 1. 7. 1885.		1884-1885	17 karton
6	G.	Záznamy o kampaních 1885 až 1893.		1885-1893	17 karton
7	G.	Kampaň 1888/1889 až 1907/1908.		1888-1908	18 karton
8	G.	Pomocná kniha 21. 11. 1896 až září 1904.		1896-1904	17 karton
9	G.	Zásobník směnek červenec 1878 až 11. 1882.		1878-1882	17 karton
10	G.	Lhůtní kniha od 8. 1882 do 12. 1885.		1882-1885	19 karton
11	G.	Lhůtní kniha od ledna 1882 do září 1882.		1882	19 karton
12	G.	Knih manipulace pekárny od 7. 1890 do ledna 1893 (1895).		1890-[1895]	19 karton
13	G.	První zápisník 1877 až 1878.		1877-1878	19 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
14	G.	Kniha manipulace mlýna 1894 až 1895.		1894-1895	20 karton
15	G.	Kniha manipulace mlýna 1891 až 1895.		1891-1895	20 karton
16	G.	První zápisník 1878 až 1879.		1878-1879	20 karton
17	G.	První zápisník 1879 až 1880.		1879-1880	20 karton
18	G.	První zápisník 1880 až 1881.		1880-1881	20 karton
19	G.	První zápisník 1881 až 1882.		1881-1882	
20	G.	První zápisník 1882 až 1883.		1882-1883	21 karton
21	G.	První zápisník 1883 až 1884.		1883-1884	21 karton
22	G.	8 knih otisků dopisů od roku 1878 do 1907.			
22	G.	4 knihy 1882-1893	4	1882-1893	22 karton
22	G.	4 knihy 1894-1908	4	1894-1908	23 karton
23	G.	Sborník 8. 1877 do 6. 1878.		1877-1878	21 karton
24	G.	Sborník od 7. 1878 do 4. 1879.		1878-1879	21 karton
25	G.	Sborník od 1879 do 5. 1880.		1879-1880	21 karton
26	G.	Sborník od 5. 1880 do 4. 1881.		1880-1881	21 karton
27	G.	Sborník od 5. 1881 do 4. 1882.		1881-1882	21 karton
28	G.	Sborník od 5. 1882 do 8. 1882.		1882	24 karton
29	G.	Sborník od 1883 do 7. 1884.		1883-1884	24 karton
30	G.	Sborník od 7. 1884 do 6. 1885.		1884-1885	24 karton
31	G.	Sborník od 7. 1885 do 1886.		1885-1886	24 karton
32	G.	Sborník od 6. 1887 do 6. 1888.		1887-1888	24 karton
33	G.	Sborník od 1888 do 1889.		1888-1889	24 karton
34	G.	Sborník od 1890 do 1891.		1890-1891	24 karton
35	G.	Sborník od 1891 do 1892.		1891-1892	24 karton
36	G.	Sborník od 1892 do 1893.		1892-1893	25 karton
37	G.	Sborník od 1893 do 1894.		1893-1894	25 karton
38	G.	Sborník od 1894 do 1895.		1894-1895	25 karton
39	G.	Sborník od 1895 do 1896.		1895-1896	25 karton
40	G.	Sborník od 1896 do 1897.		1896-1897	25 karton
41	G.	Sborník od 1897 do 1898.		1897-1898	25 karton
42	G.	Sborník od 1898 do 1899.		1898-1899	25 karton
43	G.	Sborník od 1899 do 1900.		1899-1900	25 karton
44	G.	Sborník od 1900 do 1901.		1900-1901	26 karton
45	G.	Sborník od 1901 do 1902.		1901-1902	26 karton
46	G.	Sborník od 1902 do 1903.		1902-1903	26 karton
47	G.	Sborník od 1903 do 1904.		1903-1904	26 karton
48	G.	Sborník od 1904 do 1905.		1904-1905	26 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
49	G.	Sborník od 1905 do 1906.		1905-1906	26 karton
50	G.	Hlavní kniha 1877 až 1878.		1877-1878	26 karton
51	G.	Hlavní kniha 1878 až 1879.		1878-1879	26 karton
52	G.	Hlavní kniha 1879 až 1880.		1879-1880	27 karton
53	G.	Hlavní kniha 1880 až 1881.		1880-1881	27 karton
54	G.	Hlavní kniha 1881 až 1882.		1881-1882	27 karton
55	G.	Hlavní kniha 1882 až 1883.		1882-1883	27 karton
56	G.	Hlavní kniha 1883 až 1884.		1883-1884	27 karton
57	G.	Hlavní kniha 1886 až 1887.		1886-1887	27 karton
58	G.	Hlavní kniha 1887 až 1888.		1887-1888	27 karton
59	G.	Hlavní kniha 1888 až 1889.		1888-1889	28 karton
60	G.	Hlavní kniha 1889 až 1890.		1889-1890	28 karton
61	G.	Hlavní kniha 1890 až 1891.		1890-1891	28 karton
62	G.	Hlavní kniha 1891 až 1892.		1891-1892	28 karton
63	G.	Hlavní kniha 1892 až 1893.		1892-1893	28 karton
64	G.	Hlavní kniha 1893 až 1894.		1893-1894	29 karton
65	G.	Hlavní kniha 1894 až 1895.		1894-1895	29 karton
66	G.	Hlavní kniha 1895 až 1896.		1895-1896	29 karton
67	G.	Hlavní kniha 1896 až 1897.		1896-1897	29 karton
68	G.	Hlavní kniha 1897 až 1898.		1897-1898	29 karton
69	G.	Hlavní kniha 1898 až 1899.		1898-1899	30 karton
70	G.	Hlavní kniha 1900 až 1901.		1900-1901	30 karton
71	G.	Hlavní kniha 1901 až 1902.		1901-1902	30 karton
72	G.	Hlavní kniha 1902 až 1903.		1902-1903	30 karton
73	G.	Hlavní kniha 1903 až 1904.		1903-1904	30 karton
74	G.	Hlavní kniha 1904 až 1905.		1904-1905	31 karton
75	G.	Hlavní kniha 1905 až 1906.		1905-1906	31 karton
76	G.	Kniha pokladní 1877.		1877	31 karton
77	G.	Kniha pokladní I. 1878.		1878	31 karton
78	G.	Kniha pokladní II. 1878.		1878	31 karton
79	G.	Kniha pokladní 1878 až 1879.		1878-1879	31 karton
80	G.	Kniha pokladní 1880.		1880	32 karton
81	G.	Kniha pokladní 1880 až 1881.		1880-1881	32 karton
82	G.	Kniha pokladní 1881.		1881	32 karton
83	G.	Kniha pokladní 1881 až 1882.		1881-1882	32 karton
84	G.	Kniha pokladní 1882 až 1883.		1882-1883	32 karton
85	G.	Kniha pokladní 1883.		1883	33 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
86	G.	Kniha pokladní 1884 až 1885.		1884-1885	34 karton
87	G.	Kniha pokladní 1885.		1885	34 karton
88	G.	Kniha pokladní I. 1885 až 1886.		1885-1886	34 karton
89	G.	Kniha pokladní II. 1885 až 1886.		1885-1886	34 karton
90	G.	Kniha pokladní I. 1886 až 1887.		1886-1887	35 karton
91	G.	Kniha pokladní II. 1886 až 1887.		1886-1887	35 karton
92	G.	Kniha pokladní I. 1887 až 1888.		1887-1888	35 karton
93	G.	Kniha pokladní II. 1887 až 1888.		1887-1888	35 karton
94	G.	Kniha pokladní I. 1888 až 1889.		1888-1889	36 karton
95	G.	Kniha pokladní II. 1888 až 1889.		1888-1889	36 karton
96	G.	Kniha pokladní III. 1888 až 1889.		1888-1889	36 karton
97	G.	Kniha pokladní 1889 až 1890.		1889-1890	37 karton
98	G.	Kniha pokladní I. 1894 až 1895.		1894-1895	37 karton
99	G.	Kniha pokladní II. 1894 až 1895.		1894-1895	37 karton
100	G.	Kniha pokladní I. 1895 až 1896.		1895-1896	38 karton
101	G.	Kniha pokladní II. 1895 až 1896.		1895-1896	38 karton
102	G.	Kniha pokladní I. 1896 až 1897.		1896-1897	38 karton
103	G.	Kniha pokladní II. 1896 až 1897.		1896-1897	39 karton
104	G.	Kniha pokladní I. 1897 až 1898.		1897-1898	39 karton
105	G.	Kniha pokladní II. 1897 až 1898.		1897-1898	39 karton
106	G.	Kniha pokladní I. 1898 až 1899.		1898-1899	40 karton
107	G.	Kniha pokladní II. 1898 až 1899.		1898-1899	40 karton
108	G.	Kniha pokladní I. 1899 až 1900.		1899-1900	40 karton
109	G.	Kniha pokladní II. 1899 až 1900.		1899-1900	41 karton
110	G.	Kniha pokladní I. 1900 až 1901.		1900-1901	41 karton
111	G.	Kniha pokladní II. 1900 až 1901.		1900-1901	41 karton
112	G.	Kniha pokladní I. 1901 až 1902.		1901-1902	42 karton
113	G.	Kniha pokladní II. 1901 až 1902.		1901-1902	42 karton
114	G.	Kniha pokladní I. 1902 až 1903.		1902-1903	42 karton
115	G.	Kniha pokladní II. 1902 až 1903.		1902-1903	42 karton
116	G.	Kniha pokladní I. 1903 až 1904.		1903-1904	43 karton
117	G.	Kniha pokladní II. 1903 až 1904.		1903-1904	43 karton
118	G.	Kniha pokladní III. 1903 až 1904.		1903-1904	43 karton
119	G.	Kniha pokladní I. 1904 až 1905.		1904-1905	43 karton
120	G.	Kniha pokladní II. 1904 až 1905.		1904-1905	44 karton
121	G.	Kniha pokladní I. 1905 až 1906.		1905-1906	44 karton
122	G.	Kniha pokladní II. 1905 až 1906.		1905-1906	44 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
123	G.	Kniha pokladní III. 1905 až 1906.		1905-1906	44 karton
124	G.	Úvěrní kniha 1877.		1877	44 karton
125	G.	Úvěrní kniha 1878 až 1879.		1878-1879	44 karton
126	G.	Úvěrní kniha I. 1879 až 1880.		1879-1880	45 karton
127	G.	Úvěrní kniha II. 1879 až 1880.		1879-1880	45 karton
128	G.	Úvěrní kniha I. 1880 až 1881.		1880-1881	45 karton
129	G.	Úvěrní kniha II. 1880 až 1881.		1880-1881	45 karton
130	G.	Úvěrní kniha 1881 až 1882.		1881-1882	45 karton
131	G.	Úvěrní kniha 1882 až 1883.		1882-1883	45 karton
132	G.	Úvěrní kniha 1883 až 1884.		1883-1884	46 karton
133	G.	Úvěrní kniha 1884 až 1885.		1884-1885	46 karton
134	G.	Úvěrní kniha II. 1884 až 1885.		1884-1885	46 karton
135	G.	Úvěrní kniha 1885 až 1886.		1885-1886	46 karton
136	G.	Úvěrní kniha 1886 až 1887.		1886-1887	46 karton
137	G.	Úvěrní kniha 1887 až 1888.		1887-1888	46 karton
138	G.	Úvěrní kniha 1888 až 1889.		1888-1889	47 karton
139	G.	Úvěrní kniha 1894 až 1895.		1894-1895	47 karton
140	G.	Úvěrní kniha 1895 až 1896.		1895-1896	47 karton
141	G.	Úvěrní kniha 1896 až 1897.		1896-1897	48 karton
142	G.	Úvěrní kniha 1897 až 1898.		1897-1898	48 karton
143	G.	Úvěrní kniha 1898 až 1899.		1898-1899	48 karton
144	G.	Úvěrní kniha 1899 až 1900.		1899-1900	49 karton
145	G.	Úvěrní kniha 1900 až 1901.		1900-1901	49 karton
146	G.	Úvěrní kniha 1901 až 1902.		1901-1902	49 karton
147	G.	Úvěrní kniha 1902 až 1903.		1902-1903	50 karton
148	G.	Úvěrní kniha 1903 až 1904.		1903-1904	50 karton
149	G.	Úvěrní kniha 1904 až 1905.		1904-1905	50 karton
150	G.	Úvěrní kniha 1905 až 1906.		1905-1906	51 karton
151	G.	Úvěrní kniha 1907 až 1908.		1907-1908	51 karton
152	G.	Denník 1884 až 1885.		1884-1885	51 karton
153	G.	Denník 1885 až 1886.		1885-1886	51 karton
154	G.	Denník 1886 až 1887.		1886-1887	52 karton
155	G.	Denník 1889 až 1890.		1889-1896	52 karton
156	G.	Denník I. 1895 až 1896.		1895-1896	52 karton
157	G.	Denník II. 1895 až 1896.		1895-1896	52 karton
158	G.	Denník 1896 až 1897.		1896-1897	52 karton
159	G.	Denník II. 1896 až 1897.		1896-1897	53 karton

inv. č.	sign.	obsah	ks.	datace	k. č.
160	G.	Denník 1897 až 1898.		1897-1898	53 karton
161	G.	Denník 1898 až 1899.		1898-1899	53 karton
162	G.	Denník 1899 až 1900.		1899-1900	53 karton
163	G.	Denník 1900 až 1901.		1900-1901	54 karton
164	G.	Denník 1901 až 1902.		1901-1902	54 karton
165	G.	Denník 1902 až 1903.		1902-1903	54 karton
166	G.	Denník 1903 až 1904.		1903-1904	55 karton
167	G.	Denník 1904 až 1905.		1904-1905	55 karton
168	G.	Denník 1905 až 1906.		1905-1906	55 karton
169	G.	Kniha, nadepsaná kniha pokladniční, nápis přeškrtnut a tužkou nadepsáno Sborník 1882 až 1883.		1882-1883	55 karton
170	G.	Diplom spolku Čs. inženýrů.		1925	1 fascikl
171	G.	Diplom pro zakládajícího člena Národního divadla v Praze.		1881	1 fascikl
172	G.	Diplom Liebhausen Militär-Veteranen Verein – čestné členství.		1900/1916	1 fascikl
173	G.	Diplom Louny, Ostrostřelecký sbor.		1877	1 fascikl
174	G.	Diplom Ústřední Matice školské.		1900/1916	1 fascikl
175	G.	Diplom Bieloschitz, dobrovolný sbor hasičů.		1900/1916	1 fascikl
176	G.	Diplom s právem na ražení zlaté medaile ve skupině I. A M. Valtera/Cukrovar v Lounech - Všeobecná zemská výstava 1891		1891	1 fascikl

94 Matěj Valtera, cukrovar v Lounech 1877 – 1908

Archiválie z let: 1876 až 1924

Ráz činnosti: Cukrovar v Lounech. Hospodářství cukrovaru v Lounech a okolí, mlýny v Lounech a pekárna, První chorvatská strojírna železa v Záhřebě.

Ráz fondu: Obchodní knihy, bilance, záznamy o kampaních, obchodní korespondence a dopisy.

Získáno: Darem z pozůstalosti pana M. Valtery 26. října 1936, č. a. 718, 725/36.

Množství archiválií: Celkem 20 krabic dle seznamu, celkem 169 obchodních knih, 6 diplomů.

Pořádala: Bohumila Mráčková v roce 1939, 1940.

Nově vymezené a revidované evidenční jednotky při GI 2012-2013.

datum provedení GI: 10. 4. 2013, doplněno 27. 2. 2023

výčet ověřených a nově zjištěných evidenčních jednotek:

-úřední knihy a rukopisy – úřední knihy: 172 (1877-1908), inv. č. G/1-3, 6, 8-18, 20-21, 22 (8 ks), 23-169

-registraturní pomůcky – indexy: 3 (1882-1893), inv. č. G/4 (2 ks), G/5

-kartony: 17 (1858-1928)

-fascikly: 1 (1877-1925) – inv. č. G/170-176

-mapy, plány ...: mapy: 1 (1898/1899) – inv. č. C/26

-mapy, plány ...: technické výkresy: 3 (1898/1899) – inv. č. C/26

-celkový počet (dílčích) evidenčních jednotek: 207

ověřená metráž archiválií: 5,56 bm

Nedohledané archiválie při GI 2012-2013.

10. 4. 2013, doplněno 27. 2. 2023

A.	1877		1877	1
A.	1878		1878	1
A.	1879		1879	1
A.	1880		1880	1
A.	1883		1883	1
A.	1884		1884	1
A.	1886		1886	1
A.	Dopisy ředitele Matouše po prodeji cukrovaru.			3
A.	Účty tovární.			4
B.	M. Valtera — pozůstalost Dra. Vašatého.			6
B.	Soudní stvrzenky.			7
B.	Protokol z 28. 9. 1890.		1890	8
B.	Protokol z 23. 6. 1894.		1894	8
B.	Různé nečitelné dopisy.			10
B.	Palmární účty dra. Jana Javůrka od roku 1893-1908. – možná chybí část (úprava datace)		1893-1908	10
B.	Účet Dra. Kornfelda roku 1898.		1898	10
C.	5 dopisů p. Jos. Hoffmanna z 1. 7. 1904 až 1905.	5	1904-1905	11
C.	30 dopisů účtárny: První chorvatská strojárna a slévárna železa v Záhřebě od 2. 4. 1911 do 7. 12. 1917. – možná chybí část (úprava datace)	30	1911-1917	11
C.	28 telegramů z doby nemoci p. řed. Ing. Sedláka.	28		12
C.	Desky: stanovy, seznam členů správní rady, povolovací listina úvěru zboží firmy Greinitz, soudní výnosy.			14
C.	Desky: 4 dopisy Dra. Mazuraniče. Chybí část	4 – doch ován 1		14
F.	Výstřižky z novin, tiskopisy, prospekty atd.			20
¹⁹ G.	První zápisník 1881 až 1882.	1	1881-1882	